

Имомлари иттифоқ қилган ҳадислар / Олти саҳиҳ имомлари иттифоқ қилган ҳадислар / 231-ҳадис

231 - عَنْ عُرْوَةَ عَنْ عَائِشَةَ، قَالَ: قُلْتُ لَهَا: إِنِّي لَأَظُنُّ رَجُلًا، لَوْ لَمْ يَطْفُ بَيْنَ الصَّفَّا وَالْمَرْوَةِ، مَا ضَرَّهُ، قَالَتْ: لِمْ؟ قُلْتُ: لِأَنَّ اللَّهَ تَعَالَى يَقُولُ: {إِنَّ الصَّفَّا وَالْمَرْوَةَ مِنْ شَعَائِرِ اللَّهِ} إِلَى آخِرِ الْآيَةِ، فَقَالَتْ: مَا أَغْيَى اللَّهُ حَجَّ امْرِئٍ وَلَا عُمْرَتَهُ لَمْ يَطْفُ بَيْنَ الصَّفَّا وَالْمَرْوَةِ، وَلَوْ كَانَ كَمَا تَقُولُ لَكَانَ: فَلَا جُنَاحَ عَلَيْهِ أَنْ لَا يَطْوِفَ بِهِمَا، وَهُلْ نَتَدْرِي فِيمَا كَانَ ذَاكَ؟ إِنَّ الْأَنْصَارَ كَانُوا يُهَلُّونَ فِي الْجَاهِلِيَّةِ لِصَنَمَيْنِ عَلَى شَطَّ الْبَحْرِ، يُقَالُ لَهُمَا: إِسَافٌ وَنَائِلٌ، ثُمَّ يَحِيُّونَ فَيَطْوُفُونَ بَيْنَ الصَّفَّا وَالْمَرْوَةِ، ثُمَّ يَحْلِفُونَ، فَلَمَّا جَاءَ الْإِسْلَامُ كَرِهُوا أَنْ يَطْوُفُوا بَيْنَهُمَا لِلَّذِي كَانُوا يَصْنَعُونَ فِي الْجَاهِلِيَّةِ، قَالَتْ: فَأَتَرَلَ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ {إِنَّ الصَّفَّا وَالْمَرْوَةَ مِنْ شَعَائِرِ اللَّهِ} إِلَى آخِرِهَا، قَالَتْ: فَطَافُوا.

[خ 1643، م 1277، ت 2965، س 2967، د 1901، جه .]

Урвадан ривоят қилинади:

«Оишага: «Менимча, киши СафоМарванинг орасида саъй қилмаса, зарар қилмайди», дедим. «Нима учун?» деди. «Чунки Аллоҳ таоло: **«Сафо ва Марва Аллоҳнинг шиорлариданdir. Ким Байтни ҳаж ёки умра қилса, бу иккови ўртасида саъий қилишида унга гуноҳ йўқ...»**»[1] деган», дедим. У шундай деди: «Аллоҳ СафоМарва орасида саъий қилмаган одамнинг ҳажини ҳам, умрасини ҳам тугал қилмайди. Агар сен айтгандек бўлганида, «икковининг ўртасида саъий қилмаслигида унга гуноҳ йўқ» бўлар эди. Бу оят нима ҳақидалигини биласанми? Ансорлар жоҳилият пайтида денгиз бўйидаги Исоф ва Ноила деган иккита санамга деб эҳром боғлаб, сўнг келиб, СафоМарва орасида саъий қилишар, сўнгра соч олдиришар эди. Ислом келгач, жоҳилиятда қилиб юрганлари боис иккиси орасида саъий қилишни кариҳ кўришди. Шунда Аллоҳ азза ва жалла: **«Сафо ва Марва Аллоҳнинг шиорлариданdir. Ким Байтни ҳаж ёки умра қилса, бу иккови ўртасида саъий қилишида унга гуноҳ йўқ...»**ни нозил қилди. Шундан кейин саъий қилишди».

*Имом Бухорий, Муслим, Термизий, Насаий, Абу Довуд ва Ибн Можса ривоят
қилишган.*

[1] Бақара сураси, 158оят.

Манба: hadis.islom.uz

